

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

371.87

Szerző: G. S.

Cím: Uj Kollegiumot emelnek a Lágymányoson a népi származású főiskolásoknak

Forrás: Uj Magyarország

Ny.
(Hely)1943. X. 8.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1943"

Személy

Helyszám

Uj kollégiumot emelnek a Lágymányoson a népi származású főiskolásoknak

Nemrégiben a Királyi Pál-utcában látogattam meg őket. A szürke bérház kapujában még csak tábla, vagy felirat sem igen jelezte megboldogult Gyórfy István professzor parasztkollégiumát. Lassan börtökáltam a kanyergó, csorba lépcsőkön a nyomasztó esti sötétségben, amelyet csak itt-ott enyhített a lépcsőházi ajtók hasadékaiban átszűrődő drága lámpafény. Komor és nyomasztó volt minden lépés. De bent a villanyfényes lakoszobákban megenyhült a szomorúság. Az egymás mellé fektetett tiszta vaságyak, csiklandós diákpokrócok hivatalosságát meghittre enyhítette a székényeken felhalmozott tucatszámú fonott táska, a hazai szalonna, a befőtt és a szilvalekvár, mely kincsként, féltett hazai elemőzsiaként sorakozott a diákok feje fölött. Az ágyak alatt friss dió zörgött s a szobát finom illattal töltötték meg az íróasztal tankönyveit nyomtató birsalmák. Az asztalnál három diák vitatkozott. Egy közgazdász, egy mezőgazdász, egy meg talán teológus volt. Kettő közülük eszimbán, darócndrágban. Dózsáról beszéltek és Zápolya Jánosról. Szájukon sértett önérték és dac lángolt, mikor értékelték és átértékelték a régen múlt történelmi eseményeit.

Azóta megismerték azt a várost, amelynek bábeli kőfalai közé mint idegen világba jöttek. Sokakat megismertek azok

közül az emberek közül is, akik oly nagy számban karolták föl, segítették tovább a népi származású főiskolások diákjainkat az elmúlt években. Nagyrészen értelmiségünk áldozatkészségéből épül fel most is a parasztszármazásukra mindenkor öntudatos és büszke Gyórfy kollégisták új otthona a lágymányosi Zsombolya-uton. A kétszázharmincz négyesegyes telken a jövő nyárra háromemeletes, manzardos épületet húznak föl milliós költséggel. Az épület modern és világos lesz, nagy ablakkal, üvegfalakkal, közös hálótermekkel, tanuló és társalgószobákkal, mosdóval és főleg jó levegővel, amelyet a közeli Gellérthegy szolgáltat majd a kollégium mindenkori száz lakójának. Az áldozatkész pártfogók Zsindelyné Tüdös Klára segítségével már jó előre beszerezték a kollégium bútortartását is.

Az épülő kollégium alapkövetéti ünnepe október 6-án volt, a tizenhárom aradi vértanu napján. A csendes ünnepésre fe-

kete ünnepelőbe öltözött kollégisták között ez alkalommal megjelent Zsindely Ferenc kereskedelmi miniszter, Bárdossy László nyugalmazott miniszterelnök, Zsindelyné Tüdös Klára és özvegy Gyórfy Istvánné is. A vendégeket az új kollégium telkén egy kollégista köszöntötte, ígéretet tévén nekik arra, hogy mindannyian minden kö-

rülmények között hűek maraunak feladatokhoz a műveltségnek, a kultúrának a földművelői rétegben való elterjesztéséhez. Zsindely Ferenc kereskedelmi miniszter válaszában hangoztatta, hogy ez alkalommal fundamentumot tesznek nagy munkának, sok fáradságnak, hitnek és buzgalomnak eredményeképpen, de ez a fundamentum egyben a jövő alapja is. Azt kívánja, hogy ez az épület mindekor e kettősségnek szolgáltson. Ezután Bárdossy László szólalt fel, megemlítvén azt, hogy az ünnepély egybeesik a nemzet gyászünnepével, az aradi tizenhárom halálának évfordulójával. A dátum megválasztása emlékeztet a székely balladára, amely azt tartja, hogy építeni csak vérrel lehet. A beszédek után a diákok kórusa egy régi magyar dalt dúdolt, eközben a munkások elhelyezték az épület alapkövét, amely a következő szövegű okiratot rejti: „1943 októberében a nagy pusztítások és háborúságok idején tette le ezt a követ az ifjúság, mely építeni akar és hisz népe szabad jövőjében“.

G. S.